

givet, at denne regerings indstilling vil være størst mulig åbenhed med hensyn til adgang til materiale, har jeg svært ved at se, der skulle være noget problem.

Lad mig slutte af med at sige, at uanset hvor mange undersøgelser der går i gang af, hvad der skete i Danmark under den kolde krig, vil vi jo aldrig kunne nå frem dertil, at nogen er i stand til at skrive sandheden om, hvad der skete, det er jo altså en illusion at gå rundt og tro det, men det, vi kan, er at få afdækket et historisk forløb, er at få afdækket baggrunden for et bestemt historisk forløb, og så er det jo op til os alle sammen bagefter at foretage vores politiske bedømmelser af dette forløb. Jeg tror, vi skal være realist og indse, at det er sådan, det forholder sig. Debatten vil givetvis fortsætte, også efter at de undersøgelser er gjort færdige.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er enig med statsministeren i, at selvfølgelig finder man ikke sandheden, det gør man kun i totalitære regimer, der påstår, at de kender sandheden.

Statsministeren redegør med henvisning til arkivlov og offentlighedslov for, at man vil give den størst mulige adgang. Det, som det, der står her, så betyder, er jo, at nu vil statsministeren sørge for, at regeringen administrerer det på en bestemt måde. Er det korrekt forstået? Der er jo mulighederne i forvejen, så det eneste er spørgsmålet om administrationen.

Hvis man nu fra instituttets side er i gang med en undersøgelse, man bruger en del materiale, og så kommer der en forsker og siger, at det er slet ikke noget med, at han vil kigge dem over skulderen – det udtryk, statsministeren brugte, kan jeg nu heller ikke lide, for forskere kigger ikke over skulderen, de laver hver deres – men han vil gerne lave noget andet, som også har med den kolde krig at gøre, have noget materiale, han mener er relevant, ikke noget materiale, de har inddraget, hvad bliver svaret så ifølge det kriterium, som statsministeren er kommet med?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne kvittere for statsministerens svar, for det sætter jo hele den misere på plads, der går ud på, at udenrigsministeren i dag i et indlæg i Jyllands-Posten skriver om Uffe Ellemann-Jensens rolle, at regeringen gjorde Uffe Elle-

mann-Jensen til formand for Institut for Internationale Studier på udenrigsministerens forslag, og så kommer det interessante, for hvem kunne det borgerlige Danmark egentlig være mere tilfreds med og tryk ved, når f.eks. dette studie i den kolde krig skulle føres til ende?

Hvem kan det borgerlige Danmark være mere tilfreds med? Hermed antyder udenrigsministeren, at udpegningen af Uffe Ellemann-Jensen betyder, at man kan kontrollere fra det borgerlige Danmark, hvad der foregår i denne her udredning og den hvidbog, der skal være.

Nu noterer jeg, statsministeren siger noget andet, nemlig at der overhovedet ikke er nogen sammenhæng mellem den centerbestyrelse og så det udredningsarbejde, som Institut for Internationale Studier står for. Det er vigtigt at slå fast, og dermed er det også vigtigt, at det, som udenrigsministeren har sagt i dag, faktisk ikke er rigtigt, at det er forkert, det, han har udtalt til avisen. Det er godt. Tak for svaret.

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes ligesom statsministeren, at det faktisk alt i alt har været en god debat, og jeg synes egentlig især, og det kan man måske undre sig lidt over, at det har været en forholdsvis fordomsfri debat.

Jeg vil glæde mig over det, der er sket i dag. Den væsentligste følelse, jeg synes, man har nu, er egentlig, at det, der er sket i dag, jo altså er en sejr for sandhedens udforskning af medløberiet, af alle de indre konflikter under den kolde krig.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det er jo sket på trods af en temmelig massiv modstand fra dele af embedsværket, bl.a. DUPI, selv om jeg har fået at vide, at de ikke er embedsmænd, de er forskere. Om man er det ene eller det andet afhænger vel lidt af ens ansættelsesforhold.

Jeg vil sige, at jeg synes, det har været et lidt tarveligt spil, der er foregået, for det, der har været problemet, har jo simpelt hen været det, at Bent Jensen i tide, mens de sovjetiske arkiver var åbne, undersøgte dem og udforskede dem, hvilket DUPI forsømte, så nu sidder han inde med det materiale, som egentlig skulle bruges til DUPI's undersøgelse. Men det bliver deres problem.

Jeg vil ligesom statsministeren sige, at det her er ikke sejrherrene efter den kolde krig, der pludselig gør sig brede. Jeg brugte selv det udtryk i min indledende ordførertale, at dette er ikke sejrherrenes rettergang. Jeg er overbevist om, at det vil vise sig, når der nu kommer gang